

Dosarul nr. 1ra-2115/21
1-18086172-01-1ra-11112021

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către succesorul părții vătămate Osipov Nina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2021, în cauza penală în privința lui

Stici Sergiu XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în s. XXXXXX
și

Mironaș Gheorghe XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.02.2018 – 14.02.2020;

Instanța de apel: 05.03.2020 – 14.07.2021;

Instanța de recurs: 11.11.2021– 29.03.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 14 februarie 2020, procesul penal a fost încetat în privința lui Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe în baza art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal Cod penal, în legătură cu faptul că s-au stabilit circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpaților.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a reținut că, de către organul de urmărire penală Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe, sunt învinuiți că pe 12.06.2006, la aproximativ ora 20:00 min., se aflau în barul „XXXXX” amplasat pe XXXXX, împreună cu Stici Natalia. În același local petreceau timpul și cet. Osipov Iacob, care era împreună cu fiica Susanu Natalia și soții Marina Artur și Tatiana.

În timp ce se aflau în local, între Osipov Iacob și Stici Sergiu, existând relații tensionate acumulate pe parcursul a mai multor ani, s-a iscat un conflict verbal, care a fost aplanat pe moment.

Ulterior, Osipov Iacob împreună cu fiica Susanu Natalia și soții Marina Artur și Tatiana au mers în barul "XXXXXX" amplasat pe XXXXX, unde au mai servit băuturi spirtoase, împreună cu Cuznețov Serghei. În timp ce se aflau în local, la barul "XXXXXX", intenționat, cu scopul de a-i urmări, au venit și Mironaș Gheorghe, Stici Sergiu și Stici Natalia.

Aproximativ la ora 24.00, după ce persoanele au ieșit din bar, din motive de răzbunare asupra lui Osipov Iacob, cu scopul de răpire a acestuia, cunoscând despre faptul că ultimul se află în stare de ebrietate avansată și se îndreaptă spre domiciliul său amplasat pe str. XXXXX, Stici Sergiu împreună cu Mironaș Gheorghe s-au deplasat din urma lor până în apropierea casei unde locuiește cet. Stici Natalia.

În continuarea acțiunilor lor criminale, îndreptate spre răpirea lui Osipov Iacob, conform rolurilor împărțite, Stici Sergiu l-a așteptat pe cet. Osipov Iacob în drum ce duce spre domiciliul ultimului amplasat pe XXXXX, iar Mironaș Gheorghe a rămas la volanul automobilului de model „XXXXX” cu n/î XXXXX.

Ajunghând în apropierea casei nr.5 din str. XXXXX, Osipov Iacob care era împreună cu fiica sa Natalia Susanu și Cîrlig Vasile, a fost oprit de către Stici Sergiu, care sub pretextul de a liniști neînțelegerea apărută anterior, abuzând de încredere și folosindu-se de faptul că Osipov Iacob este în stare de ebrietate avansată, i-a propus ultimului să meargă împreună în satul XXXXX, motivând că e Hramul satului, pentru a mai consuma băuturi alcoolice.

La început Osipov Iacob a refuzat propunerea, însă la insistența lui Stici Sergiu, care menționa în repetate rânduri că dorește să servească băuturi alcoolice în semn de prietenie și să nu aibă careva temeri și că îl va aduce înapoi acasă, abuzând de încrederea lui Osipov Iacob l-a determinat pe ultimul să cadă de acord.

Ca rezultat al comportamentului sfidător a lui Stici Sergiu, cet. Iacob Osipov nedorind să arate inferioritate față de ultimul, considerând că este stăpân pe situație, a urcat în automobilul de model „XXXXX” cu n/î XXXXX la volanul căreia se afla Mironaș Gheorghe, pe bancheta din față a pasagerului, iar Stici Sergiu pe bancheta din spate. În momentul când a încercat să urce și cet. Vasile Cîrlig pe bancheta din spate lângă Stici Sergiu pentru a merge și el împreună cu ei să servească băuturi alcoolice, Stici Sergiu l-a împins din automobil și a închis ușa menționând că merge doar Osipov Iacob.

După aceasta, Stici Sergiu împreună cu Mironaș Gheorghe, prin înșelăciune și-au realizat intenția criminală, transportându-l pe Osipov Iacob într-o direcție necunoscută. Din momentul răpirii, locul aflării lui Osipov Iacob nu este cunoscut, prin Hotărârea Judecătorei Orhei din 29.03.2012, fiind declarat ca decedat în împrejurări necunoscute.

Astfel, prin acțiunile intenționate Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe s-au

învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal, după indicii calificativi – „*Răpirea persoanei, săvârșită de două persoane*”.

3. Procurorul, a atacat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a menționat că, vinovăția lui Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe în comiterea infracțiunii încriminate se dovedește pe deplin prin cumulul de probe pertinente și concludente prezentate de către partea acuzării, care privesc în coroborare dovedesc incontestabil vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Instanța de judecată și-a motivat soluția prin invocarea principiului non bis in idem, dat fiind faptul că în cadrul unei alte cauze penale Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe au fost puși sub învinuire pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. a) și i) Cod penal, pentru săvârșirea - omorul intenționat al unei persoane, săvârșit cu premeditare, de două persoane.

Astfel, instanța de judecată a reținut că pentru aceleași fapte legate în timp și spațiu ce implica aceleași persoane, s-a dispus începerea urmăririi penale sub altă componentă, dar pe aceleași circumstanțe de fapt.

Totodată, în sentință a fost menționat precum că toate probele care au fost puse de procuror la baza învinuirii potrivit art.145 alin.(2) lit. a) și i) Codul penal, au fost puse la baza învinuirii în conformitate cu art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal.

În aceste circumstanțe, procurorul a considerat că sentința este ilegală și urmează a fi casată, din motiv că instanța de judecată incorect, făcând abstracție de probele și argumentele prezentate de partea acuzării și fără a se expune asupra vinovăției inculpaților, a hotărât încetarea procesului penal privind faptul comiterii de către Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe a infracțiunii prevăzute de art.164 alin. (2) lit. e) Cod penal, în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Așadar, art.7 Cod penal prevede că nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă, iar art.22 Cod de procedură penală stipulează că nimeni nu poate fi urmărit penal sau judecat pentru săvârșirea faptei penale cu privire la care a fost emisă o ordonanță neanulată de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală și/sau de clasare a cauzei sau de refuz în pornirea urmăririi penale ori cu privire la care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal .

Prin urmare, procurorul a indicat că fiind efectuat un studiu comparativ al principiului „non bis in idem” statuat la art. 22 din Codul de procedură penală, prin prisma normelor art. 4 din Protocolul nr. 7 al Convenției Europene pentru Apărarea

Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, se stabilesc anumite condiții cadru de aplicare a acestui principiu în fond. Pentru a invoca dreptul pe care acesta îl consacără, este necesar ca persoana să fi suferit o condamnare sau să fi fost achitat, ori să se fi dispus încetarea, scoaterea sau clasarea urmăririi pentru fapta cu privire la care este din nou urmărit sau judecat.

Drept consecință, procurorul a conchis că instanța în mod eronat a dispus încetarea procesului penal în privința lui Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe, or în privința acestora nu există vreo hotărâre judecătorească irevocabilă sau vreo ordonanță a organului de urmărire penală privind încetarea, scoaterea sau clasarea urmăririi penale pentru comiterea infracțiunii ce li se incriminează;

De asemenea, a fost menționat că instanța de judecată a încălcat prevederile art.24 alin.(2) Cod de procedură penală conform căruia „Instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii” și art.101 alin.(1) Cod de procedură penală - fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În sinteza celor relatate, procurorul a concluzionat că instanța de fond a pronunțat o sentință care este contrară legii și urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2021, apelul declarat a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, preia argumentarea soluției primei instanțe privind încetarea procesului penal în privința lui Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe, în baza art.391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și constată temeinicia acesteia.

Astfel, fiind examinate materialele cauzei penale, instanța de apel a stabilit că toate probele care au fost puse de acuzare la baza învinuirii din 24.11.2016 în baza art.145 alin.(2) lit. a) și i) Codul penal, au fost puse și la baza învinuirii din 20.11.2017 în baza art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal.

În această ordine de idei, a fost stabilit că atât ordonanța din 24.11.2016 prin care Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe au fost puși sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. a) și i) Cod penal - săvârșirea omorului lui Osipov Iacob, cât și ordonanța din 20.11.2017 prin care Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe au fost puși sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal - răpirea lui Osipov Iacob, săvârșită de două persoane, parvin de la o autoritate competentă a statului - Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

În acest context, instanța de apel a constatat că prin acțiunilor procesuale derulate pe cauză în raport cu ordonanța de învinuire din 24.11.2016, prin care Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe au fost puși sub învinuire pentru faptul omorului

lui Osipov Iacob, se atestă lipsa unei ordonanțe de scoatere a lui Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe de sub urmărire penală în cauza penală nr. XXXXX.

Totodată, instanța de apel a notat că pentru aceleași fapte legate în timp și spațiu ce implică aceleași persoane, la 17.11.2017 s-a dispus începerea urmăririi penale sub altă componență, în baza art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal, dar pe același circumstanțe de fapt. Cauzele penale nr. XXXXX și nr. XXXXX, nefiind conexe.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a evidențiat că la împlinirea a 12 luni de la pornirea urmăririi penale în baza art.145 alin.(2) lit. a) și i) Cod penal, sub auspiciile infracțiunii de răpire a lui Osipov Iacob, prin noua ordonanță din 17.11.2017 s-a dispus începerea urmăririi penale pentru aceleași fapte legate în timp și spațiu, inclusiv pentru aceleași persoane, fiind diferită doar calificarea juridică.

În lumina considerațiilor relatate supra, a fost atestate existența a două ordonanțe de punere sub învinuire care prevăd aceleași circumstanțe de fapt. Adică, prin două acte diferite, inculpaților Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe, li se incriminează aceeași faptă cu două calificări (circumstanțe de drept) diferite, acțiuni desfășurate contrar principiului de drept procesual penal prevăzut la art.22 alin.(1) Cod de procedură penală, care reglementează că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

În opinia instanței de apel pornirea urmăririi penale în mod repetat pentru aceeași faptă, dar cu două calificări (circumstanțe de drept) diferite, echivalează cu încălcarea principiul fundamental non bis in idem statuat la art.7 alin.(2) din Codul penal – nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.

Respectiv, instanța de apel a reținut că punerea sub învinuirea a inculpaților în baza art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal, nu poate fi raportat nici la prevederile art.63 alin.(6) Cod de procedură penală, deoarece fapta imputabilă a rămas aceeași, care a fost indicată și în ordonanța din 24.11.2016, iar incriminarea aceleiași fapte cu două calificări diferite este contrară principiului fundamental de drept procesual penal prevăzut la art.22 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căruia nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Referitor la alegațiile procurorului în cererea de apel instanța de apel a indicat că urmează a fi respinse ca fiind nefondate, având în vedere prevederile § 52 al Hotărârii Curții Constituționale nr.12 din 14 mai 2015 privind excepția de neconstituționalitate a art.287 alin.(1) Cod de procedură penală și Deciziei Curții Constituționale din 19 iunie 2018, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi de la art.275 pct. 8) Cod de procedură penală, care se armonizează cu prevederile jurisprudenței CEDO (cauza Zolotuhin vs Rusia), în care Curtea a menționat că, art.4 al Protocolului nr.7 trebuie să fie înțeles în sensul că se interzice urmărirea penală sau judecarea unei persoane pentru două „infracțiuni” în

măsura în care aceasta are la origine fapte identice sau care sânt în mod substanțial aceleași fapte.

În plus, instanța de apel a subliniat că în scrisoarea nr. XXXXX din 14.12.2020 expediată în adresa procurorului-șef al Procuraturii de Circumscripție Chișinău, adjunctul interimar al procurorului șef al PCCOCS s-a menționat că la acel moment cauza penală nr. XXXXX de învinuire a lui Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe în baza art.145 alin.(2) lit. a) și i) din Codul penal este suspendată pe faptul comiterii omorului lui Osipov Iacob este suspendată.

Instanța de apel a accentuat că, instanța de fond, conducându-se de prevederile art.6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, corect a dispus încetarea procesului penal în privința lui Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe, învinuiți de comiterea infracțiunii de art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal, pe motiv că s-au stabilit circumstanțe prevăzute de lege care exclud posibilitatea tragerii la răspundere penală a acestora.

5. Succesorul părții vătămate Osipov Nina în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, recurenta a indicat că la emiterea sentinței de încetare a procesului penal în privința inculpaților pe motivul că există circumstanțe care condiționează tragerea la răspundere penală, instanța nu a respectat regimul motivării soluției, or motivarea soluției, în cazul din speța supusă examinării este expus neclar.

Instanța de apel a comis aceeași eroare judiciară prin menținerea sentinței. Argumentele esențiale expuse în fond, nu au primit aprecierea instanței care, le-a respins și a menționat că, la pronunțarea soluției în partea încetării procesului, în genere nu a fost acordată deplină eficiență prevederilor art.101, 384, 391 și 394 alin.(4) Cod de procedură penală, aceste concluzii nefiind în corespundere cu prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 „Privind sentința judecătorească”, fără a da răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în articolul 385 Cod de procedură penală.

La fel, succesorul părții vătămate a indicat că instanțele de judecată superficial au motivat de ce au lăsat fără examinare acțiunea civilă în partea prejudiciului material și moral.

5.1. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (*pct. 3 din prezenta decizie*).

6. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise cu casarea deciziei instanței de apel, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând recursurile declarate de către succesorul părții vătămate Osipov Nina și de către procuror, instanța de recurs constată că sunt bazate pe aceleași temeuri, fiind invocate în principiu aceleași argumente, prin urmare asupra acestora Colegiul penal lărgit se va expune concomitent.

Drept temei pentru declararea recursurilor, titularii acestora, fac trimitere la prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, criticile recurenților se axează pe ideea că, instanța de apel greșit a menținut hotărârea primei instanței prin care a fost încetat procesul penal în legătură cu faptul că s-au stabilit circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpaților.

În acest context, instanța de recurs menționează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra următoarelor încălcări procedurale comise de prima instanță.

Astfel, nu a respectat procedura de încetare a cauzei penale, deoarece bazându-se pe prevederile art.332 Cod de procedură penală, nu a încetat procesul penal în cadrul ședinței preliminare, ci examinând cauza în fond potrivit procedurii generale, urmând să primească o soluție în conformitate cu art.385 Cod de procedură penală.

În mod neîntemeiat a examinat cauza în procedura generală, ca ulterior să înceteze procesul în temeiul art. 332 Cod de procedură penală, adoptând o sentință care se exclude reciproc. Adică instanța de fond nu a respectat procedura de încetare a procesului penal, enunțată supra, nefiind clar, nedescrind fapta criminală, considerată ca fiind dovedită în descriptiv, dar încetând procesul penal pe motivul că există alte circumstanțe care exclude urmărirea penală, ne fiind clar ce sentință a fost pronunțată - de încetare a procesului penal pe motive de reabilitare, sau de nereabilitare, în descriptivul și dispozitivul hotărârii adoptate fiind prezente elementele ambilor categorii de hotărâri judiciare, care prin esența lor se exclud reciproc.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit subliniază că, hotărârea adoptată în baza art.332 alin.(1) Cod de procedură penală este neîntemeiată.

Drept urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Mai mult, în descriptiv nu a fost constatată și descrisă fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, deci nu a indicat locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Or, indicând în descriptiv că inculpații: „, Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe au fost învinuiți pentru faptul că...” - element al unei sentințe de achitare, ulterior nu a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, iar în dispozitiv a constatat că se încetează procesul penal conform art.332 Cod de procedură penală, dar lipsind soluția de încetare a cauzei.

Pe de altă parte, Colegiul penal lărgit conchide că potrivit art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond nu a judecat cauza în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, depășind acuzațiile indicate în rechizitoriu.

Prin urmare, este necesar de atrasă o atenție deosebită și la divergentele esențiale din sentință care după motivare este una diametral opusă. Instanța de apel acceptându-le și păstrând aceste erori.

Așadar, de către prima instanță a fost indicat că „Instanța nu se va expune vizavi de legalitatea și temeinicia ordonanței din 02/09/2016, întrucât nu a fost sesizată asupra realizării controlului judiciar, inclusiv nu a fost contestată de către părțile interesate”.

Deci, inculpații nu au contestat ordonanța procurorului general în baza art.313 Cod de procedură penală, astfel acceptând legitimitatea acesteia.

În lumina considerațiunilor relatate supra, Colegiul penal lărgit notează că principiul *non bis in idem*, este inaplicabil speței deduse judecării, dat fiind faptul că, procesul penal în privința lui Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe în baza art.145 alin (2) Cod penal nu a fost încetat, nu există o hotărâre neanulată de neîncepere a urmăririi penale pe aceleași acuzații, de fapt că acestora le-a fost schimbată acuzarea, din care motiv, nu există circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, ar impune excluderea urmăririi penale.

Precum rezultă din materialele cauzei penale, în privința lui Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe nu există o hotărâre neanulată de neîncepere a urmăririi penale pe aceleași acuzații, iar principiul *non bis in idem* în cauza supusă judecării, este aplicat de către instanțele de fond și apel, fără o argumentare suficient de întemeiată, care să fie bazată pe normele de procedură penală.

De asemenea, în vederea elucidării semnificației sintagmei „Hotărâre definitivă”, se statuează că potrivit prevederilor art.467 alin.(1) Cod de procedură

penală, hotărârile judecătorești definitive și ordonanțele procurorului privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice, și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova.

În situația dată, pe faptul comiterii de către Stici Sergiu și Mironaș Gheorghe a infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) Cod penal, nu există o decizie definitivă în sensul art.467 Cod de procedură penală, deoarece cauza nu a fost încetată, deci lipsind o hotărâre definitivă și irevocabilă de încetare a procesului penal.

Prin urmare, argumentele instanțelor inferioare sunt nepotrivite de încetare a procesului penal, atâta timp cât nu există o soluție definitivă și irevocabilă, circumstanță care este esențială prin prisma art.22 Cod de procedură penală.

Din consecutivitate enunțată rezultă cert că, la emiterea sentinței de încetare a procesului penal în privința inculpaților pe motivul că - există circumstanțe care condiționează tragerea la răspundere penală, instanța nu a respectat regimul motivării soluției, or, motivarea soluției, în cazul din speța supusă examinării este expusă în mod generic și neclar.

Instanța de apel a comis aceeași eroare judiciară prin menținerea sentinței. Argumentele esențiale expuse în fond, nu au primit aprecierea instanței care, le-a respins și a menționat că, la pronunțarea soluției în partea încetării procesului, în genere nu a fost acordată deplină eficiență prevederilor art.art.101, 384, și 394 alin.(4) Cod de procedură penală, aceste concluzii nefiind în corespundere cu prevederile *Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.5 din 19 iunie 2006 „Privind sentința judecătorească”*, fără a da răspunsuri clare la toate chestiunile prevăzute în articolul 385 Cod de procedură penală.

În opinia Colegiului penal lărgit instanța de apel în mod imperios urma să dezvăluie necesitatea încetării procesului penal pe temeiul că, există circumstanțe care condiționează tragerea la răspundere penală, or, această abordare de drept procesul nu putea fi invocată declarativ și expusă într-o formulă extrem de vagă, devreme ce potrivit prevederilor art.6 alin.(1) din Convenție, instanțele de judecată la examinarea cauzei au obligația de a-și motiva hotărârile.

În sinteza celor relatate, Colegiul penal lărgit reține că, împrejurările statuate în decizia recurată, nu sunt cuprinse motivele legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel eronat a încetat procesul penal în temeiul art.332 Cod de procedură penală, încetând nejustificat și inechitabil procesul penal în raport cu situația factologică.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul penal lărgit conchide că, erorile de drept constatate supra se încadrează în cele prescrise de pct.6) art.427 Cod de procedură penală, deoarece, instanța de apel nu a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală.

Ținând cont de faptul că, erorile comise de către instanță de apel, nu pot fi reparate în instanța de recurs, decizia atacată urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanță de apel urmează să se conducă de prevederile

art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către succesorul părții vătămate Osipov Nina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2021, în cauza penală în privința inculpatului Stici Sergiu XXXXX și Mironaș Gheorghe XXXXX, dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 12 mai 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie